

Bilag til Vet. o. Lovf. om Endr. i de best. Kreditforeningers Statutter.

Svorledes det solidariske Ansvar skal beregnes i Tilfælde af, at en Kreditforening yder Laan efter et ældre Laan til en anden Kreditforening, kunde det ogsaa være ønskeligt at faa afgjort, for at en ensartet Beregningsmaade kan blive indført, idet Ansvaret nu — i alt Fald i en enkelt Kreditforening — beregnes efter Restgælden, medens det almindeligvis beregnes efter Hovedstolen.

Som Regel vil der, naar Laan søges, blive optaget en Burderingsforretning, uanset at paagældende Kreditforening maatte være i Besiddelse af en ældre Burderingsforretning. Det vil være naturligt, at den yngste Taksationsforretning bliver Grundlaget for Beregningen af de $\frac{3}{10}$ af det ældre Laan, hvoraf intet solidarisk Ansvar skal beregnes, og man tillader sig at henstille, at dette bliver nærmere præciseret.

ad Post 4.

Naar der i denne Post nævnes „Burderingssummen“, kan der formentlig kun være sigtet til Burderingssummen efter den i Anledning af Laanets Optagelse afholdte Burderingsforretning. Der turde imidlertid efter vor Mening være Anledning til at lade denne Forretning ude af Betragtning, da det ved den Omstændighed, at det er blevet nødvendigt at overtage Pantet, har vist sig, at dette er blevet overburdet, eller at dets Værdi i alt Fald i Overtagelsesøjeblikket ikke har svaret til Burderingssummen. Man er derfor af den Anskuelse, at der efter Overtagelsen bør optages en ny Taksationsforretning, og at der paa Grundlag af denne tages Bestemmelse af vedkommende Direktion om, hvor meget der af det oprindelige Laan kan blive indstaaende og eventuelt overtages at en Køber, idet Direktionen maa træffe Bestemmelse i saa Henseende paa samme Maade, som om den havde en ny Laanesag til Behandling.

Da der i en Ejendom, der er overtaget og derefter afhændet, kan ydes Laan indtil $\frac{3}{5}$ af den Værdi, hvortil Ejendommen bliver vurderet, forekommer det os mindre heldigt, om det gøres umuligt at lade en Køber overtage et lige saa stort Beløb som det, der vilde kunne bevilges som nyt Laan, eller dog et saa stort Beløb, som svarer til $\frac{3}{5}$ af Købesummen.

Med Hensyn til de i § 2 nævnte Betingelser skulle vi ikke udtale os, da Afgørelsen af disse henhører under Repræsentantskabet og Generalforsamlingen; kun med Hensyn til Post 4 bemærke vi, at da der kan være Tilfælde, hvor det er af særlig Betydning, at Kreditforeningerne kunne staa i Forskud for deres Medlemmer, ønske vi, at der aabnes Mulighed herfor, hvilket formentlig kan ske derved, at der i 3dje Linie efter Ordet „Reservefonden“ indstyttes „uden Indenrigsministerens Samtykke“.

Idet vi fremsende dette Svar paa Ministeriets ærede Skrivelse, ønske vi at udtale, at saafremt Lovgivningsmagtens Faktorer — i Anledning af det af Aгрarforeningen stillede Forslag — maatte kunne gaa ind paa at yde Statsgaranti for Kreditforeningernes Obligationer, maa vi ønske, at Statsgarantien maatte gives de bestaaende Kreditforeninger baade for By og Land og ikke til en rig Kreditforening, men ønske vi i hvert Fald det af Ministeren forelagte Lovforslag fremmet.

Kjøbenhavn, den 15de Januar 1895.

For Kreditforeningen af Grundejere i Kjøbenhavn og Omegn.

A. Heim.

Müller.

For Kreditforeningen af Grundejere i de danske Østifter.

Herm. Tetens.

L. Lichtenberg.

C. Frederiksen.